5de JAARGANG. CURAÇAO DEN 27n OCTOBER 1888. N° 252

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl, 050, cada regel mas fl. 0,07½.

TER GEDACHTENIS.

—o—

In hoogen ouderdom en rijk aan verdiensten ontsliep vrijdagavond der vorige week, de ZeerEerw. Pater Paulus zacht en kalm in den Heer.

Het moge al niet bijzonder in 't oog loopend geweest zijn en daarom minder kenbaar voor de groote wereld, — de arme bewoners van Curaçao en meer in het bijzonder het eiland Aruba weten er van te getuigen wat al goeds Pater Paulus onder hen verricht en tot stand gebracht heeft. Met een waren, onversaagden, apostolischen ijver en werkkracht, heeft hij zich gedurende zijn Missionaris-leven vertoond, overal en immer strijdend door woord en voorbeeld, voor de eer en glorie van God en het heil der zielen. Onverdroten spoorde hij steeds de afgedwaalden op en trachtte zoo mogelijk hen door vermaning, door bedreiging of belofte op den rechten weg terug te brengen.

Eén doel stond hem altijd voor den geest: zielen voor Christus te winnen.

En wij kunnen 't hier gerust bekennen dat zijn arbeid en zijn pogingen niet te vergeefs geweest zijn maar rijke vruchten hebben opgeleverd. Om verscheidene redenen meenen wij hier dat eenvoudig maar hoogst verdienstelijk leven van Pater Paulus wel eenigszins uitgebreider te mogen beschrijven.

In het begin van het jaar 1844 kwamen in gezelschap van Mgr. Niewindt z. g. eenige Missionarissen te Curaçao aan, om door hun medewerking, den arbeid der weinige priesters, die hier met zooveel opoffering en krachtsinspanning hun geestelijke bediening waarnamen, te verlichten. Onder deze Missionarissen bevonden zich twee Capucijner paters waarvan een pater, nu een paar jaar geleden, de eeuwige rust is ingegaan; de andere was de ZeerEerw. Pater Paulus. Korten tijd na het ontvangen van het H. Priesterschap, toen juist de Apostolisch Vicaris van Curaçao zich in Holland bevond, verliet Pater Paulus op diens uitnoodiging zijn vaderland en ging met Z. D. H. mede naar de West, om hier in zijn armoedig kloosterkleed het Evangelie te komen verkondigen.

Ofschoon op betrekkelijk laten leeftijd aan den Religieuzen staat verbonden en door de H. Wijdingen aan den dienst des Heeren gewijd, was Hij toch nog in de kracht zijns levens toen hij hier zijn Missionariswerk begon.

Na zijn aankomst op dit eiland werd hij door zijn Overste benoemd tot kapelaan van de parochie te Otrobanda, waarbij in zekeren zin dat gedeelte der parochie aan zijn bijzondere zorg werd toevertrouwd dat thans de parochie van Pietermaai vormt. Hiervoor zou Pater Paulus op eene bijzondere wijze waken en daar vooral vond hij zijn veld ter arbeiding, waar hij het zaad van Gods woord zou uitstrooien. Het eerste, waarmede Pater Paulus begon om den hem opgedragen last te Pietermaai uit te voeren, was, een plaats opzoeken om daar de kinderen te vergaderen en hen in de Katholieke leer te onderwijzen. Iederen namiddag kon men den pater den weg van Otrobanda naar Pietermaai zien passeeren, en overal de kleinen ophalen, die hem dan vergezelden naar den „boog", waar hij zijn bijeenkomst met het kleine volk hield. Gewoonlijk ging Pater Paulus na de cathechismus-les nog eens de ronde doen, en hier en daar aan de huizen aankloppen, om de trage en flauwe Katholieken op te wekken, en den verharden zondaar tot bekeering op te roepen. Dit bezoek door hem aan dezen en genen gebracht, 't moest somtijds wel eens eenige malen herhaald worden, had gewoonlijk goed effect. Bij een geduldige volharding en geholpen door Gods genade werd menigeen, die of nooit den rechten weg bewandeld had of sinds lang het spoor bijster was, tot God gebracht en vond in zijn nieuw leven de gewenschte rust voor zijn ziel, die hij zoolang gemist had. Ja, God alleen weet, hoeveel bekeeringen op die wijze door den armen Capucynerpater bewerkt zijn. Zoo heeft Pater Paulus jaren lang als kapelaan van de St. Anna-parochie, waarbij hij nog niet weinig andere bezigheden te verrichten had, vooral zijn zorgen besteed aan de tegenwoordige parochie van Pietermaai. "Pader Paula" zooals de arme bevolking hem placht te noemen, kan dus in zekeren zin gezegd worden de voorbereider geweest te zijn van den geestelijken bloei der parochie van Pietermaai: zeker is door zijn onvermoeide zorg en ijver een groote stoot gegeven aan wat Pietermaai nu geworden is.

In het jaar 1851 werd Pater Paulus overgeplaatst naar het eiland Aruba. Hij werd daar benoemd tot Pastoor van de St. Franciscuskerk aan de Piaya. Zijn verblijf van twaalf jaren op dat eiland is onder menig opzicht voor zeer velen ten heil en zegen geweest.

Met onverpoosden ijver bleef hij ook daar arbeiden aan de zaligheid der hem toevertrouwde zielen. Geenszins tegen moeite, offers en inspanning opziende, zag hij zijn streven met den besten uitslag bekroond. Op alle mogelijke wijzen heeft hij gepoogd om op Aruba het Katholiek geloof op te wekken en te verlevendigen. En wonderbaar was de uitwerking van zijn vrijmoedig en apostolisch woord dat hij ten dien tijde, 't zij in de Kerk, of bij zijn bezoek aan huis, tot de Arubianen sprak.

Aan Pater Paulus komt de eer toe Aruba het eerst te hebben doen deelen in de weldaad die eene Zusterschool aan eene parochie aanbrengt. Na de noodige toestemming en machtiging van den Vicaris Apostolicus verkregen te hebben, werd onder zijn bestuur en eigen toezicht de eerste Katholieke school op Aruba gebouwd, en door zijn toedoen kwamen de Eerw. Zusters daar het eerst onderwijs geven aan de arme kinderen.

Later heeft P. Paulus nog een kerk en een school gebouwd daar waar tegenwoordig de parochie van S. Cruz staat. Hij zag het voordeel en de noodzakelijkheid van zulk eene stichting in: hoe gering dan ook de stoffelijke middelen waren, waarover hij te beschikken had; na verkregen goedkeuring wist hij 't met wijs beleid, met juiste berekening en vooral met volhardende wilskracht, tot een gewenscht einde te brengen. Ook voor de leiding en regeling van het onderwijs op Aruba, heeft hij steeds met de leden der school-commissie, de grootste zorg gedragen.

Tot 1863 is Pater Paulus op Aruba werkzaam gebleven als een ijverig Missionaris, als een trouw en waakzam Herder van de hem toevertrouwde kudde.

In dat jaar kreeg hij, op zijn verzoek ontslag uit de geestelijke bediening en vertrok weer naar Curaçao om daar zijn laatste levensdagen in ruste en stilte te slijten.

Maar ook in deze jaren zat Pater Paulus niet stil. Voortdurend nog, waar 't kon, en waar het pas gaf, dreef hem zijn ijver voor het heil der zielen, om het woord der waarheid te doen hooren.

De toenemende zwakheid zijner oogen beletle hem echter gedurende de laatste twee jaren zijne woning als naar gewoonte te verlaten.

Hij genoot altijd een zeer goede gezondheid totdat voor weinige weken eene ziekte hem aangreep die hem ten grave heeft gevoerd.

Wanneer wij dit leven zoo rijk aan verdiensten beschouwen, kunnen wij zeker hopen, dat Pater Paulus een van die getrouwe knechten is die om hun getrouwheid in weinige zaken door den Heer over veel gesteld zijn. Dit leven vraagt eerbied, bewondering en navolging; zijn daden spreken. Overal en immer en onbeschroomd ijveren en werken ter vervulling van zijn plichten, ziedaar de roeping en bestemming van iedereen! Ziedaar ook in weinige woorden het leven samengevat van den ontslapen Priester, wiens nagedachtenis in zegening blijve!

FEUILLETON.

DOS AMIGOE.

II. CONSCIENCE.

—o—

(*Sigimentoe*).

"Imposibel; adversidad no a bisjita bo nunca," Marck a responde. "Mira, bo jioe Bernard a bai e mes dia koe Jacob pa bai mira na lotería si nan meste bira soldá. Bernard a saca un di númeronan di mas haltoe i el a keda liber di servicio, mientras Jacob a cai aden. Ainda no ta basta; mi a doena cincoe mil franc na un hende pa troca coe mi jioe i bira soldá na su lugá; na un otro mi a doena sjete mil franc, i toer dos a huï for di ehército. Mi kier a hipoteca mi cas, pa haci ainda un sacrificio mas grandi, ma mi no por a haja nigun hende mas pa toema lugá di mi jioe, i mi Jacob mester a bai n'e matanza é mes. Mi mohé a keda maloe tres luna largoe, i mi mes casi mi a perde mi sintí. Un desgracia asina no por pasa bo, amigoe Christiaans."

"Koe te awor mi tabata fortuná, esai mi ta gradici Dios coe gratitud," e dokter dici, „ma en cuantoe na mi jioe lo mi no tabata enteramente sosegá, si noticia favorablenan di Polonia no a doena mi razon pa mira peligro como masjá aleuw ó completamente kitá foi caminda. Bien ta berde koe mi Bernard a saca un número haltoe: ma si, en caso di un desgracia koe por pasa chército, gobierno mester pidi un dos cien mil soldá mas, ¿ kende ta bisa, koe mi jioe lo no cai aden?"

"Esai ta imposibel; asina aleuw lo no jega nunca, i además, bo tin medio pa cumpra un hende pa bai na lugá di bo jioe."

"¿ I como no tin mas hende koe kier haci esai?"

„Pa bo, dokter, lo tin; maske é meste ta sacá foi bao di tera."

„Bam homber, bo ta lamenta muchoe, mi amigoe. Un hende por ta feliz henter su bida; un dia só ta basta pa sinjé conoce adversidad."

"No, no bisa dokter, kōe fortuna no ta favorece bo. No solamente bo jioe Bernard a keda liber di servicio, ma ata el a cera conocí coe jioe mohé di un millonario. Si é no tabata bo jioe, lo mi a duda koe esai lo a tuma lugá; ma awor, ta sigur koe resultado lo ta un casamentoe."

E dokter a hisa su schouder ariba i el a responde:

"Ainda no tin nada di esai, mi amigoe. Kizas mi jioe tin algun inclinación p'e senjorita; ¿ma kiko e mosa ta corda? ¿ I kiko su tata lo papia ora nos proponé un casamentoe asina desigual?"

"Laga cos sigui, dokter; bo tin un boenita strea na bo cielo: toer cos meste sosode bon pa bo. Ora bo a drenta, bo a bisa mi, koe awe. atrobe a sosode bo un felicidad. Un boenita cuestion di placa, ¿ no ta asina?"

"No, un asuntoe di coerazon pa mi. Nan a bin jama mi purá pa mi bai mira un mucha koe tabata moeri. Caminda tabata aleuw i mi cabai ta coho. Mi tabata bai na pia asina lihé posibel. E mucha a morde un wesoe i un pida a dreuta dwars den su garganta. Su tatanan, spantá i jorando tabata pidi mi bida di nan jioe. Despues di muchoe esfuerzo inútil mi a logra di saca e pida wesoe. Ora mi a bisa e tatanan, koe toer cos a pasa i koe nân no tabatin nada di teme mas, nan a cai na rodia mi dilanti i tabata jama bendicion di Senjor riba mi. Lágrima di simpatía i di felicidad a sali for di mi wowo, sí, di felicidad, pasobra, aunke mi no mester a doena ai ningun prueba di conocementoe particular, semper mi a salba e criatura di un morto sigur, i e convicción-ai a jena mi, como hende i como dokter, coe un alegría inmensa."

"Toer hende sabi, dokter, koe bo tin un coerazon sensible i koe bo ta humano. Mi ta comprende bo alegria pasobra bo a salba e criatura; ma e caso-ai lo proporciona bo hopi beneficio, bao di un punto di vista material tambe. E tata gradicidoenan lo plama bo conocementoe como dokter na toer lugá, i ademas nan lo recompensa bo bon p'e cura-ai."

"Si nan ta pober obrero."

"¿ Pober obrero?"

"Pobercito. E miseria, koe ta reina den nan cas, a inspira mi compasion."

"¿ I bo a laga aja, segun bo costumbre, un senjal di bo benevolencia?"

"¿ Kiko bo kier, amigoe Marck? Mi no tin na mi disposición ningun otro medio pa gradici Dios, koe haci algun bon obra aki ó aja segun circunstancia i segun mi poco posición. Hende ricoenan meste paga mi bon; pobernan mi ta cuida coe amor, i ki ora koe mi por a juda hende den nan necesidad, sea coe mi conocementoe di dokter, sea coe un poco placa, mi ta sinti mi feliz, manera awe-nochi."

E dokter a caba di bebe su cerbes i el

DE OPENINGSREDE
DER
STATEN-GENERAAL.

Het heeft zijn nut, den indruk na te gaan, dien de redevoering door den heer Mackay, minister van Binnenlandsche Zaken, bij de opening der Staten-Generaal uitgesproken, op de verschillende partijen in Nederland gemaakt heeft. De Nederlandsche pers laat zich daarover uit in verschillenden toon, die de partijen teekent.

De *Tijd* is zeer tevreden over de openingsrede en vermoedt dat zij slechts weinigen zal teleurstellen. Een reeks van ontwerpen wordt aangekondigd, die den meest voorbeeldigen ijver voor langen tijd kunnen bevredigen. Vooreerst wijst het blad slechts op twee in zijn oog allerbelangrijkste alinea's, „die ons het vooruitzicht geven op een rechtmatiger onderwijs-wetgeving, alsmede op de splitsing van de meervoudige kiesdistricten voor de Tweede Kamer. Wij begroeten ze beide, met een hartelijk: Bravo! Beide bedoelen zij het herstel van schandelijk onrecht: beide zullen zij weerklank vinden in het hart van ieder Nederlander, die niet door partijzucht verblind, door partijhaat verdwaasd is."

Het *Vaderland*, en de *N. R. Ct.* denken minder gunstig over de rede. Het eerste blad wijst er op dat de rede geen verband houdt met die, waarin het kabinet zijn programma ontwikkelde, en herinnert eveneens aan verschillende punten, die thans met stilzwijgen voorbijgegaan worden. Na nog enkele afwijkingen van vroegere troonreden aangestipt te hebben, wijdt het *Vaderland* het slot van zijn beschouwingen aan het begin der rede.

Niet wordt daar eenvoudig gezegd, dat de Koning aan de ministers heeft opgedragen de Kamers te openen, maar dat Hij 't heeft gedaan, omdat Hij verhinderd is in 't midden der vertegenwoordigers te verschijnen. Men moet aannemen dat die verhindering ontstaan is door de ongesteldheid des Konings, maar dan had over deze eenig licht moeten opgaan. Een mededeeling omtrent 's Konings toestand zou het *Vaderland* veel aangenamer zijn geweest dan de geheele openingsrede.

Volgens de *N. R. Ct.* is de toon van het stuk mat, de vorm dor, de inhoud arm. Over belastinghervorming geen woord; de herziening der onderwijswet heet gedeeltelijk, ofschoon elke herziening gedeeltelijk pleegt te zijn. Of men te doen heeft met een begin van hervorming dan wel of men het geheim van den schoolvrede nog niet gevonden heeft, zal eerst later kunnen blijken. Of met deze herziening en met de splitsing der meervoudige districten aan eigen partij voldaan is, moet aan gegronden twijfel onderhevig geacht worden. „Er liggen vele jaren van politieke onvruchtbaarheid achter ons", zoo gaat de *N. R. Ct.* voort. „De thans aan het roer zijnde partij heeft niet nagelaten, met die onvruchtbaarheid haar voordeel te doen. Nu zij zelve aan het bewind geroepen is, had men verwacht, dat het de eerste zorg zou zijn geweest het bewijs te leveren, dat er een nieuw leven was aangebroken voor de openbare zaak, en dat in de nieuwe beginselen de kracht school, waarin de oude te kort geschoten heetten te zijn. Haar ministerie was bovendien het zeldzame voorrecht beschoren van in eenen door geen parlementaire beslommeringen gestoorden rusttijd veel te hebben kunnen voorbereiden. En het nog zeldzamer voorrecht van op eene partij te steunen, die na langen strijd, voor het eerst regeeringspartij, in hare kleine meerderheid eene betrekkelijke kracht bezat.

Het *Nieuws van den Dag* heeft een gunstigen indruk van de rede ontvangen. Het schrijft: „De regeering heeft groote plannen en zet die duidelijk uiteen. Natuurlijk zullen wij moeten afwachten of 't bij plannen zal blijven, dan wel of er even veel werk zal gedaan worden als er beloften zijn uitgesproken, en of de aard der plannen zoodanig zal wezen, dat de liberalen zich er mee kunnen vereenigen of zich er bij neerleggen. Doch 't is reeds veel, dat de regeering zich voorneemt de onderwijs-quaestie en de belangen van landbouw en nijverheid en nog vrij wat meer ernstig ter harte en.... ter hand te nemen.

„De zitting belooft in elk geval interessant te worden. Als nu ook maar de mooie verwachtingen omtrent Atjeh, die men laat doorschemeren, vervuld worden.

„Het betaamt ons der regeering kracht en wijsheid toe te wenschen in evenredigheid met wat zij beloofde."

Het *Handelsblad* neemt een ander standpunt in dan de genoemde liberale bladen. Het beweert, dat de openingsrede onder zekere opzichten nog minder belooft dan die van 1 Mei; vraagt o. a. den minister van financiën of hij op zijn Banklauweren wil rusten, noemt de koloniale paragrafen *uiterst sober*, doch laat herhaaldelijk uitkomen, dat de regeering voor groote moeilijkheden zit, die haar beletten alles te doen wat zij zou willen. Het eindigt met de volgende regelen, die van meer gematigdheid en van beter staatkundig inzicht getuigen dan de critiek van de *N. R. Ct.* en *Vad.*, die alleen reden van bestaan zou hebben, als er een liberaal ministerie aan het roer was:

„Zooveel kan echter reeds uit de openingsrede worden opgemaakt, dat het ministerie zich niet wenscht te haasten met de taak van hervorming. Door een onderwijsregeling en de splitsing der groote kiesdistricten zal het trachten aan de rechterzijde eenige voldoening te geven en haar op den weg van kalmte en geduld te houden: — door eenige maatregelen tot verbetering zal het zijn bestuur nuttig trachten te maken. Maar een tijdperk van krachtige hervorming is blijkbaar niet aangebroken, en dat is trouwens bij de samenstelling der meerderheid, uit grootendeels conservatieve elementen, niet anders mogelijk."

Het conservatieve *Dagblad* noemt de rede veelszins merkwaardig en haren inhoud zoo bevredigend mogelijk. Het noemt en bespreekt achtereenvolgens de in de rede aangekondigde ontwerpen, gelooft dat dit anti-liberaal bewind zal werken en dat wel op den weg van zijn beginselen, en meent, dat ook voor de Kamers thans een ruim veld van werkzaamheid geopend is. Over de landbouwparagraaf schrijft het als volgt, na opgemerkt te hebben, dat de landbouw door den onvoordeeligen oogst in zijn niet zeer gunstige positie van nog kwader conditie geworden is:

"Eene wet ter bescherming van de natuurboter is in bewerking, terwijl voor de stichting van een landbouwproefstation gelden zullen worden aangevraagd. Dankbaar nemen wij van die toezeggingen akte. Even als voor de nijverheid vragen wij echter ook voor den landbouw eene meer directe protectie, welke zelfs door een fiscaal graanrecht kan worden geschonken. Door het breidelen der onredelijke concurrentie, welke de kunstboter der natuurboter aandoet, zal de landbouw zeker worden gebaat. Voldoende zal die bescherming evenwel niet blijken. Te bekwamer tijd zal de regeering zeker niet aarzelen den landbouw meer onmiddellijk te hulp te komen."

Donderdag 20 September ll. werd in de Tweede Kamer de herbenoeming voorgelezen tot het voorzitterschap van den heer Beelaerts van Blokland. Deze heer aanvaardde dat voorzitterschap met het houden van de volgende redevoering, die wij om haar curiositeit geheel overnemen.

„Mijne heeren! Andermaal heeft het Z. M. onzen geëerbiedigden Koning behaagd mij op uwe vereerende voordracht te benoemen tot voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Dit aanmerkelijk blijk van vertrouwen beweegt mij tot groote erkentelijkheid, en ik weet daaraan niet beter te beantwoorden dan door mij met onverdroten ijver te wijden aan de gewichtige taak die ons wacht. Uwe welwillendheid, in de vorige zitting mij ruimschoots geschonken, worde mij ook thans niet onthouden. Vergunt mij, daarvan een gunstig voorteeken te zien in de zoo bijzonder vriendelijke en waardeerende woorden, waarmede de door u algemeen geachte tijdelijke voorzitter mij wel heeft willen bejegenen. Ik breng hem daarvoor van harte mijnen dank.

„Zeer belangrijke werkzaamheden zijn voor deze zitting in uitzicht gesteld. Laat ons, mijne heeren, bij de behartiging van die groote volksbelangen een open oog houden voor de lessen der volkshistorie. Laat ons kracht putten uit het voorbeeld der vaderen, kan het zijn met vermijding van klippen, waaraan zij zich hebben gestooten.

„Juist op den 1sen Sept. werden vóór 200 jaren namens den prins-stadhouder Willem III aan de Staten van Holland en West-Friesland de eerste openingen gedaan nopens toerustingen bestemd tot dien tocht naar Groot-Brittannië, die eenig is in de wereldgeschiedenis.

„En nog in dezelfde Septembermaand werd door de Staten bij secrete resolutie met eenparige stemmen goedgevonden en verstaan:

„„Zijne Hoogheid in de uitvoering van dat dessein met volk en schepen bij te springen en ter Generaliteit alle meest krachtige officiën aan te wenden om de Heeren Staten van de andere provinciën tot het nemen van gelijke resolutie te disponeeren; en alzoo — lezen wij verder — de voorschreven zake is van de alleruiterste secretesse en spoed, hebben de presente Heeren allen onder eede belooft daarvan aan niemand opening te doen."

„Een maand later stak de vloot in zee. Zóó was samenwerking verkregen tot bereiking van een grootsch doel. Daardoor ontkwamen de Geunieerde Provinciën aan zeer dreigende gevaren en werden de staatkundige en godsdienstige vrijheden van Engeland op rechten grondslag gevestigd tot heil van gansch Europa.

„Nog in onzen leeftijd moest een zeer bevoegd Britsch deskundige getuigen, dat de geschiedenis der staatkunde geen tweede voorbeeld oplevert van zoodanigen triumf.

„Moge, mijne heeren, bij alle wisseling van tijden en omstandigheden, bij alle verschil van behoeften en nooden, de gedachte aan de kloeke daden van het voorgeslacht onzen arbeid bezielen: hij zal daardoor des te vruchtbaarder worden. Moge uit de eendrachtige samenwerking tusschen regeering en volksvertegenwoordiging veel goeds geboren worden voor ons dierbaar vaderland!

„Daartoe schenke God Zijnen zegen en make ons in alle werk getrouw!

„Ik verklaar het voorzitterschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te aanvaarden."

— Over deze rede, waarmede de voorzitter der Tweede kamer, de heer Beelaerts van Blokland, het presidium aanvaard heeft, spreekt *De Tijd* een zeer scherp oordeel uit.

Het blad vermoedt dat die rede met het oog op een zuiver Protestantsch gehoor is samengesteld, en de heer Beelaerts het slachtoffer is geworden eener schier onbegrijpelijke onnadenkendheid en verstrooidheid.

De Tijd schijnt meer te weten dan hij zegt, doch anderen vinden geen reden om niet alles te zeggen wat zij weten.

Men weet dat de heer Beelaerts in hooge mate het vertrouwen der Transvalers bezit. Dezen nu zijn op de gedachte gekomen een standbeeld op te richten voor Willem III, doch over den vorm zijn zij het niet eens. De eenen willen hem voorstellen als Godfried van Bouillon, die het H. Land van de Saracenen verloste, de anderen als een roofridder, die, na den vader zijner beminnelijke vrouw uitgeplunderd en weggejaagd te hebben, tot aan de borst staat in een zee van bloed, waarin de lijken drijven der rampzalige Ieren, die in en na den slag aan de Boyne in 1690 bij duizenden door hem en de zijnen vermoord werden.

---

a lamta; su companjero a sigui su ehemplo.

Nan toer dos a sali for di e restaurant. Na caja nan a doena otro manoe pa jama adios, i Mr. Christiaans a repiti un be mas, ki bon noticia el a lesa den e carta di Warschau, i é tabata busca coe su palabranan di haci su amigoe haja confianza riba bolbementoe di su jioe.

Marck a manifesta su gradicimentoe i el a separa contentoe for di e dokter.

Afin di haci su caminda mas corticoe, como e anochi-ai tabata hopi scur, e dokter a toema un caminda poco den mondi, na oenda é tabata sigui e pasasjinan, koe pia di hende a marca.

Manera mi a bisa, tabata masjá scur; asina tautoe, koe un dos paso su dilanti apenas hende por a distingui claramente algun obheto.

Mr. Christiaans, koe tabata un homber fuerte i koe tabata conoce e caminda-ai masjá bon, tabata camna coe seguridad. Henter caminda é tabata corda riba su conversacion coe su amigoe Marck i é tabata medita riba lo ke esaki a bisé. Ma como, segun su opinion, e carta di Warschau tabata pronostica, i no sin motiboe fundá, tratado di paz den e dos potencianan di mas grandi di mundoe, e dokter su pensamientoenan a pasa riba asuntoe mas contentoe. Si su jioe por a logra realmente di gana simpatia di Verónica Wouters i haja su manoe, anto Bernard lo bira milionario; pasobra senjor Wouters no tabatin sino dos jioe. Bien ta berde koe te ainda realizacion di e speranza-ai tabata hopi na duda; ma ken sabi! Manera su amigoe Marck a bisé, tabata na bista koe Dios tabata protehé, i te n'e diaai toer cos a sosode na su f[illegible] lo tabata sigur un gran f[illegible]dad. [illegible] i dia su jioe por a bira a[illegible] en su speranza riba e casan[illegible] sin embargo un interes perso[illegible]

E tabata conta, koe, una vez Bernard haci asina un bon casamentoe, lo a sobré medio suficiente p'é corda su propio descanso, despues di doena su jioe mohé un bon dote. E ora-ai lo el a abandona su oficio di dokter, i juda solamente enfermo pobernan. Sobrá di su tempoe lo el a dedica na cultura di flor i jerba stranjoe, ó na estudio, ó na conversacion coe su bon amigoenan.

Te ai dokter Christiaans a sigui forma su plannan di felicidad i di ripientoe el a hajé dilanti di un caminda difisil pa pasa, meimei di dos monton di piedra i toer trosé.

Di ripientoe el a bula un paso atras i el a lamta su garoti na laria manera pa defendé contra algun atake. A parcé, koe na un distancia den e caminda scur un sombra pretoe — un bestia ó un hende corcobá — tabata bini riba dje. ¿Kiko lo tabata?

El a tende un boz stranjoe i conmoví, koe a grité:

"Pa bo bida, doena mi toer lo ke bo tin!"

Dokter Christiaans, koe a corda, koe e ladron tabata bai ataké un be, a preparé pa defende su curpa.

Ma e ladron a keda na un distancia i e dici coe un boz singular, koe na mes tempoe tabata manifesta duda i resolucion dicidido:

"O, senjor, kende koe bo ta, mi ta pidi bo, no obliga mi drama bo sanger; doena mi toer lo ke bo tin, ó sino mi tin di mata bo."

Aunke e dokter no tabata muchoe sosegá pasobra a parcé, koe el a mira un cuchioe den manoe di su atacadó, a drenta den su sintí, koe mas bien é tabatin di haci coe un desgraciadoe i no coe un asesino voluntario.

"Keda aleuw for di mi" — e dokter dici — "mi ta pone mi portamoneda aki bao pa bo, coe mas ó menos trinta franc aden."

"No, esai no ta basta; mi mester di bo hologie tambe: toer, toer cos! Mi suerte desgraciadoe a decidi asina. Mi no por hala atras mas, Bam! Haci lihé!"

"Mi hologie ta un recuerdo di mi tata", e dokter a responde decidido. "Lo mi defendé te na último, maske koe mi meste moeri. Bini anto, miserable, i mata si bo por, bon dokter di Elsena."

E ladron tabata bini coe su cuchioe na laria riba e dokter; ma ora el a tende nomber di su víctima, el a hala algun paso atras, el a laga su cuchioe cai i el a grita:

"¿Bo ta dokter Christiaans, e bon dokter di Elsena? O, mi Dios, kiko mi tabata bai haci!........Sigui bo caminda, dokter. No tene miedoe. Mira, na roedia mi ta pidi bo pordon. Bo ta un hende sagradoe pa mi. Si mi meste ranca un dratji di bo cabei pa mi salba di fiernoe, lo mi no hacié!"

I berdaderamente e homber tabata na roedia dilanti di dokter Christiaans.

(*E ta sigui.*)

—o—

De eersten willen onder hun standbeeld schrijven: *Willem III, godzalig geloofsheld*; de laatsten: *Willem III, koning van Holland en stadhouder van Engeland.*

Over den vorm van hun monument het niet eens kunnende worden, hebben de Transvalers zich om advies gewend tot den heer Beelaarts, en deze heeft hen beantwoord in een schrijven van 18 September, den verjaardag van 18 Sept. 1688, waarop de brave Willem III aan de Hollandsche Staten mededeelde, dat hij plan had zijn schoonvader van den troon te stooten.

Na dit gedaan te hebben, schreef de heer Beelaerts zijn openingsrede voor den 20sten en leerde beide stukken uit het hoofd. Maar nu werd hij in de Kamer het offer eener jammerlijke vergissing. Zijne openingsrede houdende, verwarde hij beide stukken met elkander, gaf kop en staart uit de openingsrede en nam het middelstuk uit den brief aan de Transvalers. Dit verklaart ook de malle vergissing met de datums.

Zij, die deze verklaring van het anders onbegrijpelijke feit aannemen, zullen vermoedelijk vragen, hoe de heer Beelaarts zoo iets als hij opsneed zelfs aan de Transvalers kan wijsmaken.

Ook dit kan opgehelderd worden. De voorzitter der Tweede Kamer munt uit in *politieken en parlementairen tact*, hierin vindt hij zijn meester niet; maar aan geschiedenis heeft hij niets gedaan. Men wil, dat hij er niet meer van weet dan wat hij als knaap uit de Protestantsche school-boekjes zijner jeugd gehaald heeft.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Koninklijk Besluit is de bij verordening van den 9n. Juli u. v. voorloopig vastgestelde en in het Publicatie-blad van dit jaar No. 11 afgekondigde Koloniale Huishoudelijke Begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1889 goedgekeurd.

— Bij Gouvernements-beschikking is aan de Heeren *Tijen* en *Wisse* in Nederland voor den duur van *zestig* achtereenvolgende jaren de uitsluitende concessie verleend om op het eiland Curaçao een droog-, vast- of vlottend dok te bouwen of daar te stellen en te exploiteeren.

— Op reis van Berbice naar Maracaibo is de kapitein van de Amerikaansche schoener *James Slates* verleden Woensdag morgen aan boord overleden. Eergisteren middag is die schoener hier binnengeloopen en het lijk op het Protestantsche Kerkhof ter aarde besteld.

NEDERLAND.

—Onze Katholieke Kamerleden hebben zich meer aaneengesloten en een Club gevormd, die geregeld vergadert. Aan het hoofd der bijeenkomsten dezer Katholieke Club staat eene commissie van drie leden, die in de op den 19 Sept. jl. gehouden vergadering werd samengesteld uit de heeren Reuther, Schaepman en Van der Schriek, plaatsvervangers de heeren Van Baar, Brouwers en Vos de Wael.

BUITENLAND.

Italie.—Het gouvernement van Signor Crispi had besloten, zooals wij onzen lezers onlangs mededeelden, dat de Zusters der Gedurige Aanbidding uit haar klooster bij het Quirinaal moesten verjaagd worden.

Dat besluit was genomen, schrijft nu het *Handbl. v. Antw.*, onder voorwendsel dat de *Via Venti Settembre*, die het Quirinaal met het station verbindt, moest recht gemaakt worden, omdat ter gelegenheid van het bezoek van Wilhelm II de keizerlijke stoet daar langs moest voorbijtrekken. Het klooster was dus veroordeeld.

Toen zij het bevel ontving, het klooster te verlaten, ging de abdis terstond naar de Duitsche Ambassade bij het Quirinaal en overhandigde aan graaf Von Solms een smeekschrift, met verzoek het aan Keizer Wilhelm te doen geworden. De gezant ontving de overste zeer vriendelijk en zond haar smeekschrift over de Duitsche kanselerij naar den Keizer. De Zusters verzochten Wilhelm II bij den Koning van Italië te bewerken, dat zij haar klooster niet zouden behoeven te verlaten. De Keizer schreef aanstonds aan Koning Humbert, dat het hem leed zou doen, indien zijn bezoek te Rome tot zulke maatregelen aanleiding zou geven.

De uitwerking van dat schrijven was wonderlijk: de abdis en de Zusters kregen dadelijk bericht, dat het bevel was ingetrokken.

— Keizer Wilhelm van Duitschland heeft koning Humbert naar het Pantheon vergezeld, om een krans op het graf van Victor-Emmanuel te leggen.

— In Napels zijn twee treinen tegen elkander geloopen: 80 personen zijn omgekomen en 70 gewond.

Frankrijk.—Salomon ex-President der Republiek Haiti is te Parijs overleden.

— De Fransche uitgever Zimmerman is uit Metz verbannen.

— Het standbeeld van Shakespeare, te Parijs opgericht, werd met veel plechtigheid en geestdrift den 15n dezer in die stad onthuld.

— De republikein Donner is tot Senaatslid voor Haute-Vienne gekozen.

— Uit Parijs wordt gemeld, dat de Keizer van Duitschland binnen kort ook Madrid bezoeken zal.

—Clémenceau heeft in eene redevoering over de Gronwetsherziening de noodzakelijkheid aangetoond om eene constitueerende Vergadering bijeen te roepen, ten einde over het voorstel tot herziening te kunnen beslissen. Minister Floquet verzette zich daartegen.

— De budget-commissie heeft de uitgaven met 8½ millioen francs verminderd.

Spanje.—Den 19n dezer had er eene zitting plaats van den Ministerraad, onder voorzitterschap van de Koningin Regentes. Moret, minister van State, heeft met nadruk geklaagd over de heftige redevoering, die Canovas del Castillo te Barcelona heeft uitgesproken.

—De ministerieële crisis schijnt tegengehouden te zijn door dat al de ministers het voorstel hebben aangenomen, om de oproeping der Cortes te vervroegen. Deze zullen tegen den 15 of 20 November a. s. bijeenkomen.

—Bij zijne komst te Saragosa werd Cánovas del Castillo den 23n dezer met oproerige demonstratiën ontvangen: zijn huis werd bestormd en men heeft al de vensterruiten met steenen ingegooid.

Duitschland.— Als antwoord op een adres van den Evangelischen Bond, welke zich de behartiging der Protestantsche belangen ten doel stelt, heeft de Keizer volgens het *Journal des Débats* geantwoord, dat hij, hoezeer de bedoelingen van den Bond prijzende, de aanvallen tegen het Katholicisme, vervat in zijne jongste resolutiën, laakte. Hij drukte de hoop uit, dat de Bond de godsdienstige overtuiging zijner tegenstanders zou weten te eerbiedigen en zich te schikken naar de beginselen der verdraagzaamheid.

— De openbaarmaking van het boek van dr. Morell Mackenzie, over de ziekte van wijlen keizer Frederik, heeft groote opschudding in Duitschland veroorzaakt, en prins von Bismarck heeft zijne waakzaamheid over de Keizerin-weduwe Victoria hernieuwd.

— Na van Napels naar Rome teruggekeerd te zijn, is Keizer Wilhelm den 23n. dezer te Berlijn aangekomen.

Wij weten nog niet of koning Humbert en zijn anti-pauselijke omgeving veel genoegen beleefd hebben van de luitsterrijke feestelijkheden, waarmede zij den Duitschen Keizer voor zich dachten te winnen. Zeker is het, — gelijk aan de *Germania* van hoogstvertrouwbare zijde gemeld wordt — dat de Keizer verzocht heeft van alle openbare feestelijkheden verschoond te blijven, ten einde den Paus, onder wiens oogen die feesten zouden plaats hebben, niet rechtstreeks te beleedigen.

— De stad Bremen. — Duitsch wat de tol-systeem betreft en Saxisch in de suiker-industrie, — protesteert tegen de besluiten, door de conferentie van Londen genomen, betreffende de suiker-premiën. Zij beschouwt deze besluiten als voor zich nadeelig.

— Het huwelijk van den Kroonprins van Griekenland met Prinses Sophie van Pruisen zal in October 1889 worden voltrokken.

Engeland. — In de Buchananstraat, te Glasgow, is den 16 dezer een hevige brand ontstaan, die een verlies van 100,000 pd. st. veroorzaakt heeft.

— De gemeenteraad van Aberdeen heeft Goshen, minister van Financiën, het eereburgerschap van die stad aangeboden. De minister wees dit eervolle aanbod van de hand, wijl het niet met eenparigheid van stemmen gedaan is.

— Den 19n. dezer had te Londen de onthulling van het standbeeld van generaal Gordon zonder eenige plechtigheid plaats. De regeering heeft den toegang van het publiek verboden, uit vrees voor anarchistische demonstraties.

— In eene te Manchester uitgesproken redevoering stelde Balfour al de Engelschen, die met Parnell sympathiseeren, als medeplichtigen der Parnellisten voor.

Kardinaal Moran heeft £ 50 bijgedragen voor het fonds om in de verdediging van Parnell te voorzien.

N. - Amerika. — Eene voorstelling van het Fransche dramatische gezelschap te New-York, ten bate der slachtoffers van den jongsten orkaan op Cuba, heeft tien duizend dollars opgebracht.

— Het Congres heeft zijne werkzaamheden geëindigd, zonder het voorstel ter verlaging van het tarief, aan den Senaat ingediend, behandeld te hebben.

— Te Wilkesbare, Pensylvania, had er een spoorwegongeluk plaats, waarbij 85 personen het leven verloren.

— De schouwburg te Quency, Illinois, is ingestort. 500 personen zijn daarbij meer of min verwond.

Haiti. — Volgens berichten uit Jacmel, via Kingston, had er te Port-au-Prince een gevecht plaats tusschen het revolutionnaire leger en de troepen van generaal Légitime, waarbij deze verslagen zijn geworden.

—o—

Falsificacion di Historia.

VIII.

Lucha den Papado coe Monarcanan.

(*Siguimentoe*)

Despues koe Barborossa, na su segunda biaha na Italia, a somete ciudadnan di Noord, principalmente Milan, el a convoca un reunion na valle di Roncali, el a laga toer doctor di ley di Bolonia haci un lista di su derechonan di emperador, segun soberanía inlimitá di emperadornan di Roma antigua. Trahamentoe di placa, ponementoe di derecho i belasting, toer tabata declará koe ta emperador tin poder di haci nan, di manera koe no a sobra casi nada riba cual é no tabatin toer derecho, Asina a sosode, koe nó solamente ciudadnan, ma tambe obispoenan, misa i conbentoenan a perde di golpi toer nan derechonan koe nan a adquiri honradamente, i toer nan entradanan di placa, di cual nan a goza hopi anja largoe. "I e lei inhustoenan-ai" — hasta Friedrich von Raumer ta testimonia esai — "tabata ehecutá coe dureza." "P'esai so caba," — Döllinger ta bisa — "Papa no por a keda ketóe; ma ademas e mes homber-ai, koe promé a comprometé solemnemente di proteha i debolbe toer derecho i propiedadnan di Iglesia, tabata trata Santa Silja é mes coe di mas grandi capricho. El a doena Toscana, Spoleto, Sandinia i henter territorio di Matilda na Conde Wolf, i é no tabata haçi ningun caso di e tratado, den cual Lotharius a reconoce Papa su derecho ai-riba di un manera asina ela posible. Hasta é tabata pone belasting riba propiedadnan di misa di Roma i é kier tabatin autoridad di mas elevá den ciudad Santa: "di otro manera"—asina é tabata bisa — "titulo di emperador Romano no tabata sino un palabra koe no ta nifica nada." Ademas é tabata nombra obispoenan completamente na su capriehoe. Colonia, por egemplo, el a doena Reinald von Dassel, i Ravenna na Conde Guido di Blandrate.

En vano Papa tabata jama atencion di e emperador soberbio riba su inhusticianan. Semper e tabata responde Papa su exhortacion coe menosprecio i na un forma di mas insolente. I te na ora por fin koe ni deliberacionnan den delegadonan di toer dos banda, no tabatin ningun resultado tampoco, Papa Adriano a resolve na excomulga Federico. Ma no a jega asina aleuw, pasobra Adriano a moeri den September di 1159 na Anaguí. Coe n'e mes forza inflexible di Gregorio VII, Adriano IV a defende derechonan di Iglesia contra arrogancia di Barbarossa, ma p'esai tambe é mester a sufri, mes coe koe n'é, pena di mas grandi. "Ah"—asina Papa Adriano tabata keha — "mara nunca mi a sali for di Inglaterra, for di mi conbentoe. ¿Tin riba mundoe un hende mas desgraciadoe koe Papa? Mi a haja tantoe sufrimentoe riba Silja di Pedro, koe toer amargura di den mi bida ta parce dusji awor." Verdaderamente, e palabranan-ai sigur no ta di un hende ambicioso pa honor ni pa mando. Solamente un hende, koe ta victima di cumplimentoe exacto coe su debernan di mas sagradoe di su oficio, por papia asina!

Poco despues di morto di Adriano IV (anja 1159), un homber sabi, piadoso i balente, Cardenal Roland, canciller di Iglesia Romana, tabata eligí pa Papa, coe binti-tres voto. El a toema nomber di Alejandro III. Tres voto a cai riba Cardenal Octaviano, koe Papa Eugenio a jega di suspende un be caba i koe tabata na malcontentoe coe Adriano IV tambe, ma koe emperador Federico tabata recomendá pa Papado. Despues di eleccion di Alejandro III, ora Cardenalnan kier a bistié su manta corá di Papa manera tabata costumbre, Octaviano a protesta na nomber di emperador coe amenaza: el a bula riba e Papa nobo i ranca su manta p'é mes bistié, ma un senador a kita e manta for di dje. E ora-ai el a toema cerca su capelan un otro manta, koe é tabatin prepará, i el a bistié ariba p'abao. Nan kier a kita esaki tambe for di djé; ma el a mara su cordonnan na su garganta, el a corre subi altá i coeminsa canta *Te Deum* coe toer su forza. E ora-ai su cómplicenan, koe é tabatin prepará, a presenta nan. Nan a habri portanan di misa, hende armá a coeminsa drenta, i toer poder a cai den manoe di Octaviano, koe tabata entronisá coe nomber di Victor IV. E mes ora e contra-papa, huntoe coe apoderadonan di emperador, a scirbi obispoenan, conbidandonan pa su consagracion. Ma ningun no a haci caso di djé, i foi den promé dianan caba nan tabata jama Victor ó Octaviano "Papa ariba p'abao" i riba caja nan tabata grité "jioe di e maldicioná", lo ke tabata un alegoria riba su nomber di familia: *Maledetti*.

Papa Alejandro III a huí bai, promé na Vaticano i despues na Terracina. E contra-papa, koe na principio caba tabata comporté asina indecoroso, tabata foi toer duda un criatura di emperador; sin embargo Barbarossa kier a laga pasa, koe é tabata imparcial, á fin koe, mescos koe Otto el Grande a haci, é por a decidi como árbitre na e concilio di Pavia, koe el a convoca. Ma den su invitacion caba el

moestra su parcialidad. Un tabata dirigi na *Victor, obispoe di Roma,* i otro na *Canceller Roland i e Cardenalnan koe a eligié pa Papa.* Octaviano a acepta invitacion di emperador, ma Papa Alejandro no. Como un otro Gregorio VII, Alejandro a jama emperador su atencion riba e inhusticia, koe Barbarossa tabata haci, di convoca un Concilio sin aprobacion di Papa. El a tira na cara di Barbarossa, koe é tabata dirigié na Iglesia, manera na un sirbidó; ma koe é, Alejandro, tabata dispuesto na doena su bida pa derechonan di Iglesia, mescos koe su antecesornan.

Na Concilio di Pavia (1160) no a presenta sino casi solamente obispoe Alemannan i partidarionan di emperador, koe Reinald von Dassel a seduci i spanta coe promesa i amenaza. E concilio, manera tabata di spera, a reconoce Victor IV como Papa legitimo i el a excomulga Alejandro III.

Noticianan, koe partido di Octaviano a piama en cuantoe na eleccion di Victor IV i e miserable concilio di Pavia, ta falsoe i un ta contradici otro. Di otro banda, noticianan di partidarionan di Alejandro III ta completamente di acuerdo un coe otro. Ta innegable, koe Alejandro III tabata eligi pa Papa coe un majoria grandi di voto i koe por consiguiente é tabata Papa legitimo.

E manera anto, koe e asuntoenan ai ta worde presentá den major parti di boeki di historia no-catolica, ta inhustoe. Neander, por egemplo, no ta papia na'a di diferencia di votonan; é ta papia solamente di dos partido bao di Cardenalnan, di cual é ta presenta un como buscadó di guerra i jen di usurpacion hierárgica, i e otro como pacifico i amante di orden. E no ta bisa ni un palabra, koe Octaviano tabata enemigoe di e Papa anterior i un criatura di emperador; koe Alejandro III tabata eligi coe un majoria grandi di voto, i koe Victor no a haja sino voto di dos cardenal. E no ta papia nada di comportacion indigno di e contra-papa, nada di e parcialidad den invitacion di emperador, nada di e concilio ridiculo di Pavia, nada di e presion poné na práctica aiden, nada di e protesta, koe hasta obispoenan partidario di emperador a lamta ai contra. Si, hasta é ta risca scirbi e pretencion enteramente falsoe-aki: "Emperador no tabata desea absolutamente di mesclé den asuntoe interiornan di Iglesia; é tabata desea di haci uso di e lucha pa caba coe n'e cisma (*di cual solamente emperador tabatin culpa*) i pone un Papa generalmente reconocí" (esaki lo tabata Alejandro III si Federico no a provoca i trece desunion).

¡ I caba asina un maltratamentoe di historia kier tin derecho ainda riba *imparcialidad!*

Toer medio, koe manja i violencia tabata pone den su manoe, Federico tabata usa pa haci Octaviano generalmente reconoci como Papa. Ma en vano. Henter orde di Cisterciensernan coe mas di 700 abate, a pone nan pa banda di Alejandro III. Asina mes obispoe Francesnan a haci na concilio di Beauvais, i obispoe Inglesnan na concilionan di Londen i di Neufmarche. Reinan di Francia i di Inglaterra tambe tabata ganá pa Alejandro III; i hasta den Alemania tabatin algun obispoe balente — manera esnan di Brixen i Halberstadt, di Salsburg i Mainz — koe no kier a sabi nada di e contra-papa. Bien nan mester a sinti emperador su malcontentoe i furia p'esai; bien obispoe di Halberstadt tabata kitá for di su puesto i un partida grandi di pader i religioso mester a huí bai Francia, ma, apesar di toer esai, pronto toer hende sensato tabata haci homenage na Alejandro III como un luchadó pa Dios i menosprecia Victor como un criatura di emperador.

(*E ta sigui.*)

VERSCHEIDENHEDEN.

De *Arnh. Ct.* geeft de volgende schets van hiërarchie, voor welker juistheid zij echter niet durft in te staan.

"De inspecteur van het onderwijs bevindt, dat het slot aan de plaatsdeur der school te Y. ontbreekt. Hij geeft hiervan kennis aan den districts-schoolopziener, die de zaak stelt in handen van den arrondissements-schoolopziener, welke de commissie van toezicht op het lager onderwijs daarvan verwittigt. De commissie zendt bericht aan B. en W., die haar renvoieert naar het bureau van openbare werken. Het bureau van openbare werken zendt een der ambtenaren om de zaak te onderzoeken en deze bevindt dat het slot, hetwelk gesmeerd moest worden, weder in de deur was. De ambtenaar rapporteert aan den directeur, die het rapport overlegt bij B. en W., die daarmede de commissie van toezicht in kennis stelt, welke een schrijven richt aan den arrondissements-schoolopziener, van wien de districts-opziener het bericht ontvangt, die den inhoud aan den inspecteur van het lager onderwijs mededeelt, waaruit blijkt, dat het slot weder in de deur is.

"De inspecteur schrijft nu aan den betrokken onderwijzer, dat het hem onaangenaam heeft getroffen, dat zonder zijne voorkennis veranderingen plaats hebben in schoolgebouwen."

Uit het leven van Koning Friedrich Wilhelm II van Pruisen: Op eenen namiddag van het badseizoen in 1818 hadden zich te Baden een aantal heeren aan de speeltafel verzameld. Alles was bezig met de kaarten, met te winnen of te verliezen. Daar trad een jonge man binnen. Hij was in een tot aan den hals toegeknoopte jas gekleed en na eenige oogenblikken aan de tafel te hebben staan zien, zette hij eenen thaler in.

De bankier en zijne helpers zagen ontevreden op, en de aanwezigen beschouwden den jongen man met verbazing, want men was slechts gewend goud-stukken op tafel te zien. Intusschen begon het spel. De bankier won, nam den thaler en wierp hem met misprijzen onder de tafel, terwijl hij riep: "goed voor den markeur!" De jonge man werd rood van toorn; hij hield zich nochtans in, en sprak: "*va banque.*"

Nu was de verbazing nog grooter; want meer dan 6000 goudstukken lagen er op de tafel. Ook de bankier ontstelde maar vroeg, welken waarborg de speler kon stellen in geval van verlies.

Fier richtte de jonge man zich op, ontknoopte zijne jas, wees op de ster van den Zwarten Adelaar, welke hij op de borst droeg en zeide: "Ik ben de kroonprins van Pruisen." Alle aanwezigen stonden verbluft, de bankier werd doodsbleek en....... verloor.

Met de grootste koelbloedigheid nam de jonge vorst het kistje met 6000 goudstukken, wierp het onder de tafel met de woorden: "goed voor den markeur!" en verliet de zaal.

Als illustratie van het gejaagde leven en het azen op winst, waardoor het huiselijk leven in de Vereenigde Staten zoo wordt geschaad, kan de volgende beschrijving dienen, die een handelsman van zijn doen en laten geeft:

„'s Morgens ga ik naar het kantoor, wanneer mijne kinderen nog slapen en als ik 's avonds 't huis kom, zijn zij naar bed. Ik zie ze dus eigenlijk de heele week niet en 's Zondags kan ik zelfs den ganschen dag niet aan mijn gezin wijden, ofschoon ik dan wel thuis ben. Geen wonder dus, dat mijne kinderen en ik elkaar nog niet kennen. Op een Zondag nu, toen ik thuis was, moest ik mijn jongste wegens onbehoorlijkheid bestraffen. Luid weenend liep hij naar zijne moeder. Op de vraag wie hem dan toch kwaad had gedaan, antwoordde het kind snikkend: „Die man, die altijd 's Zondags in ons huis komt!"

ADVERTENTIEN.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.